

Εὐὸ ἀντὶ τῶν ὁποίων δύνῃμαι νὰ προμηθεύσω ἰσάριθμα ξίφη ἱππικῶ μετὰ τῶν λουριῶν αὐτῶν.

Παρακαλῶ, κύριε Συντάκτα, νὰ δώσητε τὴν πρέπουσαν δημοσιότητα εἰς τὴν πρότασίν μου ταύτην, διότι τὸ μόνον ὕπερ μὲ κινεῖ πρὸς τοῦτο εἶναι ὁ ζήλος μου καὶ ἡ ἐπιθυμία ὅπως συντελέσω εἰς τὴν ἀναζωπύρωσιν τοῦ στρατιωτικῶ πνεύματος τῶν τρυφερῶν ἀπογόνων τῶν Μαραθωνομάχων, οὓς ἀγαπῶ καὶ θαυμάζω, ὡς πρῶτην μαθητὴς τῶν κατωτέρων τάξεων τῆς ἐνταῦθα Realschule.

Ὅλος δούλος σας
FRANZ MULLER

Κατασκευαστὴς παιγνιδίων ἐν Νουρεμβέργῃ (Βαυαρία).

Ἐπαρχιακὰ

Κεφαλληνία 20 Νοεμβρίου 1875.

Βρεφοχτονία Κύριε Δήμαρχε! Βρεφοχτονία!

Σήμερα εἰς τὸ Δημαρχεῖόν μας παρεστάθη μία σκηνὴ ἀπὸ τρεῖς πλέον σπαραξικάρδιες.—Δέκα χιλιάδες πεντακόσια πενήντα μπαρμπουνάκια ἐπαρουσιάσθησαν ὅλα ἀντάμα ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου μας κ' ἐκάμανε τὴν ἀκόλουθον ἐνστάσιν,

Κύριε Δήμαρχε, ζητοῦμε Δικαιοσύνη!
Τί ἐστάθηκε, λέει ὁ Δήμαρχος, τί ἐστάθηκε;
Βρεφοχτονία, Κ. Δήμαρχε! Βρεφοχτονία!
Δὲν ἐννοῶ. Ἐξηγηθῆτε καλῆτερα.

Μπα! Ἐχεις τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος ἐμπρὸς εἰς τὰ ἄμαρτια σου, καὶ δὲν ἐννοεῖς:—Ἰδὲς, εἴμαστε δέκα χιλιάδες πεντακόσια πενήντα μπαρμπουνάκια, καὶ ὅλα ἀντάμα δὲ ζυγιάζουμε οὐδὲ κἀν μιὰ λίτρα γιατί πουλοῦνε σκάρσο στὸ μαρκάτο! καὶ σὲ τοῦτο, Κ. Δήμαρχε, δὲν ἠβλόπεις βρεφοχτονίαν; . . . . . Ἄν ἤθελε μᾶς ἀφήσουνε δύο μῆνας ἀκόμη, ἤθελε χαροῦμε κ' ἐμεῖς ἕνα λίγο τὴν ὑπαρξί μας καὶ ἤθελε δώσουμε καὶ στὸν τόπον, ἀντὶς γιὰ μιὰ, εἴκοσι λίτρος ψάρι.

«Μὰ λοιπὸν τί μπορῶ νὰ κάμω γι' ἀγάπη σας;»

Ἐκεῖνο ποῦ ἐγενότουσε κ' ἐπὶ Ἄγγλων. Νὰ ἐμποδίσετε τοὺς ψαράδες νὰ βρεφοχτονοῦνε στὴ θάλασσα.

Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἔχετε δίκην, εἶπεν ὁ Δήμαρχος, μὰ . . . . . τῶρα ἀλλάξανε οἱ καιροὶ . . . . . τῶρα εἶνε τὸ σύστημα ποῦ φταίει, δὲν εἶμ' ἐγώ.—Ἰδέτε. Οἱ ψαράδες σήμερα ἔχουνε ψῆφο! . . . . . καὶ κάθε τρεῖς μῆνες μᾶς χρειάζεται ἡ ψῆφός τους . . . . . Τί νὰ γένη! . . . .

Νὰ γένη . . . . . (Μὰ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφωνάχθηκε πῶς ὁ ταβᾶς ἦταν ἕτοιμος, κ' ἐχρειάσθηκε νὰ πᾶνε μὲ τὸν ἀφέντη τους.)

Τὰ καυμένα! Ἐκάναν' πονόκαρδο!

Ἄν. Α.

Σ Κ Ν Ι Η Σ

Διὰ τοῦ θριάμβου τῶν δογμάτων τοῦ «Τίς πταίει;» κατορθώσαμεν νὰ ἐγκλιματίσωμεν παρ' ἡμῖν τὸ ἀγγλικὸν

«ὁ βασιλεὺς βασιλεύει ἀλλὰ δὲν κυβερνᾷ» χάρις ὅμως εἰς τὸ μυστικὸν πρωτόκολλον τῶν τριῶν συμμάχων ἀπεκτήσαμεν καὶ ἕτερον ὅπως πρωτοφανὲς προῖόν, πρωθυπουργὸν πρωθυπουργεῦντα ἀλλὰ μὴ κυβερνῶντα. Τὸ νέον τοῦτο συνταγματικὸν ἔθιμον καθιερώθη προχθὲς πανηγυρικῶς ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.

* *

Πρὸς ἀποφυγὴν περιττῶν ταπεινώσεων τοῦ οὔτω πρωθυπουργεῦντος, νομίζομεν ὅτι καλὸν ἦθελεν εἶναι, πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, νὰ συνέρχωνται οἱ τρεῖς σύμμαχοι εἰς ἰδιαιτέρον προεδούλιον ἵνα ἀποφασίζωσι κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τὰ καθημερινὰ λύτρα, ἀνθ' ὧν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ζήσῃ.

* *

Ὁ ἀξιότιμος κ. Παπαμιχαλόπουλος, ζητῶν νὰ δικαιολογήσῃ τὰς παρελθούσας ὑπερβάσεις του, καταρχᾶται ἀγορεύων τῆς φράσεως: «Ἐπιέσθη ἠθικῶς». Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἦθελεν ἐκφρασθῆ ἀκριβέστερον λέγων ὅτι ἐπιέσθη ἀνηθικῶς.

* *

Οἱ μονάρχαι πρὸ τοῦ συντάγματος ἔλεγον «βασιλεὺς ἐλέφ Θεοῦ», οὔτω νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ κ. Κουμουνοῦρος δύναται νὰ ὀνομασθῆ ἀπὸ τινων ἡμερῶν «ὑπουργὸς ἐλέφ τῆς ἀντιπολιτεύσεως»..

* *

Τοῦ κ. Δεληγεώργη ἡ πολιτικὴ δεινότης συνίσταται κυρίως εἰς τοῦτο, ὅτι διακρίνει τὸ ἐκάστοτε ἐπικρατοῦν πνεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἀνοίγει εὐθὺς εἰς τὸν ἄνεμον τοῦτον τὰ ἰστία του. Ἡ καταδίωξις τῆς βουλγαρικῆς συμμορίας κατέστη σήμερον δι' αὐτὸν ἕτερον Λαύριν' οὐδόλως τὸν μεμφόμεθα διὰ τοῦτο, εὐχόμεθα ὅμως ἡ δευτέρα αὕτη ἐπιχειρήσις νὰ δώσῃ ἠθικὰ μερίσματα ἀνώτερα τῶν τῆς πρώτης.

* *

Ὅπως πρὸ διετίας μεταλλευτικῆ, οὔτω σήμερον μαστίζει τὰς Ἀθήνας ζυθοπωλικὴ ἐπιζωοτία. Εἰς τῶν ἰδρυτῶν τοιοῦτου καταστήματος θέλων νὰ διακριθῆ ὅπως οὐδέποτε τῶν συναδέλφων του ἐπενόησε νὰ ἐξελληνίσῃ τὸν κατάλογον τῶν φαγητῶν καὶ τῶν ποτῶν. Οὔτω ποτόν τι ὠνόμασε πεντάκρατον καὶ κρύόν τι φαγητὸν πάκιον. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι οὐ μόνον ἐκ τοῦ ὀνόματος ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ φάγη καὶ πῖη τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω οὐδόλως ἐννοεῖ ὅτι πρόκειται περὶ punch καὶ φιλέτου. Τὸν κύριον τοῦτον συμβουλευόμεν τὰ μὲν ὀνόματα νὰ μεταφράζῃ ὅσον θέλει, τὴν γεῦσιν ὅμως καὶ τὴν ποιότητα τῶν φαγητῶν του ν' ἀφίνη ἀμετάφραστον.

* *

Ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν ἔχει εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου αὐτῆς ὄπην, ἵνα ῥίπτῃ ὁ βουλόμενος εἰς τὸ κιβώτιον τὰ προῖόντα τῆς εὐφύιας του. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ «Ἀσμοδαῖος», ὅσον καὶ ἂν ὑποθεθῆ καλοστόμαχος, ἀδυνατεῖ νὰ χωνεύσῃ οἰανδῆποτε προσφερομένην αὐτῷ τροφήν, ἐν μέρος αὐτῆς

αναγκάζεται να ρίπτῃ κατ' εὐθείαν εἰς ἄλλην τινὰ ὄπῃν, κειμένην ὀπισθεν τοῦ γραφείου του. Πρὸς τοὺς καθαριστὰς τῆς ὄπῃς ταύτης ἔχει, φαίνεται, στενάς σχέσεις ἀρτισύστατός τις σατυρική ἐφημερίς, διότι ὄσην ὕλην τοῦ κιβωτίου ρίψωμεν ἐκεῖ, βλέπομεν μετὰ μίαν ἐβδομάδα καταχωριζομένην τακτικῶς καὶ αὐτολεξεῖ εἰς τὰς στήλας τῆς ῥηθείσας ἐφημερίδος.

©ΕΠΟΤΥΜΠΗΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ὁ πρόθυμος δούλός σας κ. Κοτοπήτας ἐν τῇ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ κατὰ τὸ προτελευταῖον φύλλον τοῦ «Ἀσμοδαίου» Σταδιοδρομία ἢ Σταδιολογία ἢ περὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πραγματεία του, παρέλειψεν, ἐξ ὑπερβολῆς αἰδοῦς, φαίνεται, ν' ἀναγράψῃ τὴν κυριωτέραν χρῆσιν ἢ κατάχρησιν, ὅπως ἀγαπᾶτε, εἰς τὴν χρησιμεύει τὸ νεώτερον τοῦτο στάδιον. Ἐπιτρέψατέ μοι, λοιπὸν, κ. Συντάκτα, λίαν προφυλακτικῶς καὶ κεκαλυμμένως νὰ ὑποδείξω ταύτην ὑμῖν, φειδόμενος κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς τε ὑμετέρας αἰδοῦς καὶ ὀσφρήσεως. Ἀλλ' ἐκ τῆς συστολῆς τῶν ῥηθῶνών σας βλέπω ὅτι ἐνοήσατε ἤδη περὶ ποίας τινος χρήσεως πρόκειται, καὶ οὕτως ἀπαλλάττομαι τῆς στενοχωρίας εἰς τὴν ἔθελα εὐρεθῆ πειρώμενος νὰ περιγράψω αὐτήν, χωρὶς νὰ προσκρούσω εἰς τὴν σεμνοτυφίαν τῆς . . . γραφίδος μου. Ἄν ἔχετε δισταγμούς τινας, σᾶς σημειῶ ὅτι ἡ νεοελληνικὴ αὕτη κατάχρησις ἔχει χώραν παρὰ τὰ ἀνοικοδόμητα μέρη τῆς ὁδοῦ, ὅπου πρὸς τὸ ἐσπέρας πρὸ πάντων μικρὰ ῥυάκια διήκουσι διὰ τῶν πεζοδρομίων συμβάλλοντα εἰς μείζονα χεῖμαρρον δυνάμενον νὰ παρασύρῃ . . . καὶ αὐτὴν τὴν ἀναπνοὴν τοῦ διαβάτου, ἂν δὲν προφθάσῃ φράσσω τὴν μύτην διὰ τοῦ ῥινομάκτρου του νὰ προλάβῃ τὴν μίαν ἀσφυζίαν διὰ τῆς ἄλλης. Τὴν κατάχρησιν ταύτην, κ. Συντάκτα, ὡς κάλλιον ἐμοῦ γνωρίζετε, οἱ Ἄγγλοι ἐτιμώρουσιν διὰ προστίμου καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἰονίοις νήσοις, ἧ δὲ δημοτικὴ πρόνοια ὄλων τῶν εὐπρεπῶν πόλεων ἐφρόντισε νὰ ἀπομονώσῃ εἰς ἰδιαιτέρα ὀχετίδια, χάριν τῆς σεμνότητος καὶ τῆς υγιεινῆς. Ἀλλ' ἡμεῖς ἀρκούμεθα νὰ χάσκωμεν πρὸ τῶν μεγάρων τῶν ὁμογενῶν, εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι ὁποῖαί τινες ἀναθυμιάσεις διὰ τοῦ χαίνοντος ἐκ τοῦ θαυ-

μασμοῦ στόματος ἡμῶν εἰσέρχονται εἰς τοὺς πνεύμονάς μας, ἵνα λιπάσωσιν, ἴσως, τὴν ξηρὰν κόνιν, ἣν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀνεπνεύσαμεν.

Ταῦτα εἰς συμπλήρωσιν τῶν περὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τοῦ σεμνώματος τούτου τῆς ἡμετέρας πρωτεύουσας.

Εἰς τοὺς ὀρισμούς Σας
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΠΑΛΙΑΠΗΔΑΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἀπορῶ τῷ ὄντι πῶς ἐν τῇ ἐξόχῳ διαβολοσύνη σας ἐλησμονήσατε τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν δημοσιογραφικὸν ἡμερολόγιον. Προχθὲς ρίψας τυχαίως ἐπ' αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούςς διέκρινα τὴν ἐξῆς σπουδαίαν διὰ τοὺς ἀστρονόμους διαίρεσιν τοῦ καιροῦ. Κατ' αὐτὸ τέσσαρες περίπου Ὁραιοδυναμοῦσι πρὸς μίαν Ἠμέραν, τέσσαρες δὲ Ἠμέραι πρὸς ἓνα Χρόνον Ἀγγλικόν κατὰ παράδοξον δὲ ἀντίθεσιν ὁ Αἰὼν ἐν τε Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι πολὺ συντομώτερος τοῦ Χρόνου ἐν Ἀγγλίᾳ. Φαίνεται δὲ ὅτι αἱ ἀνωμαλίαι αὗται προέρχονται ἐκ τῆς δυνάμεως, ἣν ἔχουσιν αἱ κ. κ. δημοσιογράφοι νὰ σταματῶσι καὶ τὸν ἥλιον κατ' ἀρέσκειαν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐξῆς εἰδήσεως, ἣν ἀνέγνωμεν ἐν τινι ἐφημερίδι τῆς Σόρου, «Τὴν ἐβδομάδα ταύτην δὲν ἐφάνη ὁ Ἥλιος, διότι τὸ τυπογραφεῖόν του μετεκομίσθη.

ΜΟΛΩΧ.

Ἐν τῷ προχθесινῷ μαθήματι αὐτοῦ τῆς Φαρμακολογίας ὁ καθηγητῆς κ. Ἀφεντούλης προεκήρυξε τοῖς φοιτηταῖς τῆς Ἰατρικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς, ὅτι «θὰ ἦναι ἀβήρωτος μέχρι τοῦ νέου ἔτους». Τοιαύτην περίεργον μαντικὴν δυνάμιν ὁ κ. Ἀφεντούλης δὲν μεταχειρίζεται ἤδη τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὁσάκις προτίθεται νὰ λησμονήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἔχει τὴν εὐγένειαν νὰ δηλοῖ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου μαθήματος τὴν μέλλουσαν ἀσθενείαν του, ἀπαλλάττων οὕτω τοὺς κ. κ. ἀκροατάς του ἀπὸ περιττοῦ δρόμου.

Φ. . . .

Ἐρωτηθέντες οἱ βουλευταὶ κ. κ. Εὐθυμιάδης καὶ Π. Ἰατρὸς διατί, ἐν ᾧ εἰς ἄλλα μέρη ἀναπτύσσουσι σπουδαίαν ῥητορικὴν, εἰς τὴν Βουλὴν οὐδέποτε ἔλαβον τὸν λόγον, ἀπήντησαν, «διότι οὐδεὶς ἐν τῷ τόπῳ του προφήτης».

ΝΤΟΥΒΑΡΑΣ.

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

Α. Διαμαντόπουλος. — Ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν πρακτικῶν πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν.

Μπούμπουλης. — Ἐπὶ τῆς Κοινοβουλευτικῆς γραμματικῆς καὶ τῶν συντακτικῶν κανόνων.

Λάμπας. — Τὰ λέει ξέσκεπα.

Σ. Πετιμεζᾶς, Ῥωμαῖος, Ῥούφος, — Κράκται.

Ζωχιός. — Εἰς ὅλα μέσα.

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.